

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 232/2021-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s r. o., Kupeckého 4, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Tomáš Goga, MBA, proti postupu Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 361/2015 takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 361/2015 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trebišov **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 361/2015 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré je Okresný súd Trebišov **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Trebišov **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **460,90 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 21. apríla 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 361/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu náhradu trov konania a primerané finančné zadostučinenie v sume 3 000 eur, ktoré odôvodňuje predovšetkým dlhodobým stavom právnej neistoty.

2. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaného súdneho spisu sp. zn. 8 P 361/2015 vyplýva, že napadnuté konanie začalo 5. novembra 2015 na návrh matky v tom čase maloletého sťažovateľa na zvýšenie výživného. Okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 8 P 361/2015-364 z 29. marca 2017 o zvýšení výživného otca pre sťažovateľa zo sumy 235 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne. Po podaní odvolania otcom sťažovateľa rozhodol vo veci odvolací súd uznesením č. k. 11 CoP 316/2017-399 z 28. marca 2018, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Po vrátení veci okresný súd nariadil pojednávanie na 12. december 2018, pričom toto pojednávanie sa konalo v neprítomnosti otca a jeho právnej zástupkyne z dôvodu žiadosti právnej zástupkyne otca o odročenie pojednávania z 11. decembra 2018 s odôvodnením, že predmetné pojednávanie koliduje s pojednávaniami nariadenými Okresným súdom Prešov. Ďalšie pojednávanie nariadené na 25. január 2019 bolo odročené na žiadosť otca sťažovateľa, ktorú odôvodnil služobnou cestou. Následné pojednávanie nariadené na 29. marec 2019 bolo odročené na neurčito, pričom na ňom zákonná sudkyňa prečítala žiadosť právnej zástupkyne otca (doručenú 28. marca 2019) o odročenie pojednávania na neurčito spolu s návrhom otca na zníženie výživného s prihliadnutím na skutočnosť, že dovŕšením plnoletosti sťažovateľa stratila jeho matka – navrhovateľka procesnú spôsobilosť na zastupovanie syna v konaní. Právny zástupca sťažovateľa doručil 6. mája 2019 okresnému súdu vyjadrenie k návrhu otca sťažovateľa na zníženie výživného. Okresný súd nariadil ďalšie pojednávanie na 27. marec 2020, pričom ho opätovne odročil v tomto prípade z dôvodu nepriaznivej pandemickej situácie v Slovenskej republike.

4. Pojednávania nariadeného na 27. november 2020 sa matka sťažovateľa, samotný sťažovateľ ani jeho právny zástupca nezúčastnili, keďže boli deň pred jeho konaním v poobedňajších hodinách telefonicky vyrozumení pracovníčkou prvoinštančného súdu o žiadosti otca o opätovné odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti jeho právnej zástupkyne, ktorá predmetnú žiadosť spolu s lekárskou správou o ošetrovaní zaslala konajúcemu súdu 26. novembra 2020 o 13.53 h.

5. Ďalšie pojednávanie nariadené na 26. február 2021 sa uskutočnilo, a to aj napriek opätovnej žiadosti otca sťažovateľa o jeho odročenie s odôvodnením, že sa nachádza v povinnej karanténe po bezprostrednom kontakte s COVID pozitívnou osobou, čo sa podľa sťažovateľa nezakladalo na pravde.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa názoru sťažovateľa sa prvoinštančný súd „*len nečinne prizeral*“, že otec celé konanie marí a spôsobuje v ňom zbytočné prieťahy a raz do roka nariaďoval pojednávania, ktoré následne na žiadosť otca rušil. Sťažovateľ uvádza, že jediným úkonom súdu po vrátení veci odvolacím súdom bola výzva na predloženie jeho výdavkov a majetkových pomerov jeho matky od roku 2015 do roku 2019, čo možno podľa jeho názoru považovať „*doslova za traumatizujúce až šikanózne vzhľadom na skutočnosť, že prehľady výdavkov a majetkových pomerov boli jednak postupne predkladané na jednotlivé výzvy súdu a jednak preto, že súd požadoval chronologický rozpis výdavkov, podľa ročných období, podložené bločkami, a to nedbajúc na to, že ide o obdobie štyroch rokov*“.

7. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že za rešpektovania atribútov právneho štátu a právnej istoty, ktorá z týchto atribútov vyplýva, nie je prípustné, aby konanie o zvýšenie výživného bolo bez právoplatného rozhodnutia vedené viac ako 5 rokov. Návrh na zvýšenie výživného bol prvoinštančnému súdu doručený v roku 2015, teda v čase, keď sťažovateľ – v tom čase maloletý, začínal svoje stredoškolské štúdium. Toho času je sťažovateľ už študentom vysokej školy, pričom vo veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté.

8. Sťažovateľ je toho názoru, že nečinnosťou prvoinštančného súdu po vrátení veci odvolacím súdom a „*málo razantným prístupom k účastníkovi konania, ktorý svojím konaním v rozhodnom časovom období maril riadny priebeh konania*“, bolo zasiahnuté do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a bolo porušené jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

9. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 232/2021 zo 6. mája 2021 vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie a zaslanie spisu sp. zn. 8 P 361/2015.

10. Na výzvu ústavného súdu reagoval predseda okresného súdu podaním sp. zn. 1 SprV/203/2021 z 1. júna 2021, súčasťou ktorého bolo vyjadrenie zákonnej sudkyne a chronologický prehľad úkonov v napadnutom konaní:

„11. 11. 2015 – podanie návrhu vo veci samej; vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Eliške Čonkovej

29. 2. 2016 - vyhotovenie uznesenia o ustanovení kolízneho opatrovníka; výzvy adresovanej ÚPSVaR na prešetrenie pomerov, poučenia, výzvy pre zamestnávateľa matky, výzvy pre otca, výzvy pre strednú školu

18. 4. 2016 - vytýčený dátum pojednávania na 27. 5. 2016 o 10:00 hod.

27. 5. 2016 - pojednávanie ; odročené na žiadosť právnej zástupkyne otca na 17. 8. 2016 o 10:00 hod.

17. 8. 2016 - pojednávanie

29. 3. 2017 - pojednávanie; vyhlásený ROZSUDOK

21. 4. 2017 - expedovanie rozsudku

25. 5. 2017 - doručovanie odvolania na vyjadrenie účastníkom konania

24. 7. 2017 - doručovanie vyjadrenia kolízneho opatrovníka a vyjadrenia matky - otcovi prostredníctvom právnej zástupkyne

6. 11. 2017 - spisový materiál doručený Krajskému súdu v Košiciach

11. 4. 2018 - spisový materiál po rozhodnutí KS v Košiciach doručený Okresnému súdu Trebišov

16. 4. 2018 - expedované uznesenie KS v Košiciach

31. 7. 2018 - vytýčený termín pojednávania na 12. 12. 2018 o 9:00 hod.

12. 12. 2018 - pojednávanie; odročené na žiadosť právnej zástupkyne otca na 25. 1. 2019 o 11:45 hod.

23. 1. 2019 - zrušený termín pojednávania 25. 1. 2019 na žiadosť otca z dôvodu naplánovanej služobnej cesty otca ; vytýčený nový termín 29. 3. 2019 o 10:15 hod.

29. 3. 2019 - pojednávanie

23. 4. 2019 - expedovaný návrh otca na zníženie výživného matke a KO na vyjadrenie

12.9.2019 - výzva adresovaná právnemu zástupcovi plnoletého syna

12. 9. 2019 - výzva pre Daňový úrad pobočka Trebišov; žiadosť pre ÚPSVaR, žiadosť pre Mesto Trebišov

27. 1. 2020 - vytýčený termín pojednávania 27. 3. 2020

17. 3. 2020 - zrušený termín pojednávania z dôvodu opatrenia predsedu súdu zo dňa 11. 3. 2020 v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19

2. 6. 2020 - vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Zuzane Miklošovej

13. 7. 2020 - vytýčený termín pojednávania na 27. 11. 2020 o 8:00 hod, a vypracovaný referát pre VSÚ na vyhotovenie výziev pre 8 subjektov v rámci prípravy na pojednávanie

2. 10. 2020 - vyšším súdnym úradníkom vypracované výzvy a expedované 29. 10. 2020

27. 11. 2020 - pojednávanie odročené na 26. 2. 2021 na 8:00 hod. na žiadosť otca, ktorý bol v kontakte s osobou pozitívnou na Covid-19 a nutnej karantény a z dôvodu práceneschopnosti jeho právnej zástupkyne

16. 12. 2020 - oznámené na základe žiadosti právneho zástupcu syna, že súd určil najbližší možný termín pojednávania; v prípade, že sa uvoľní skorší termín, súd vec presunie

26. 2. 2021 - pojednávanie; odročené za účelom doplnenia dokazovania na 30. 4. 2021, na 12:00 hod.

9. 4. 2021 - expedované výzva daňovým úradom

30. 4. 2021 - pojednávanie; odročené za účelom doplnenia dokazovania na 7. 6. 2021 o 10.45 hod.“

11. Predseda okresného súdu okrem iného konštatoval, že v napadnutom konaní došlo k priet'ahom, zároveň však poukázal na vysokú pracovnú zaťaženosť bývalej zákonnej sudkyne, ako aj skutočnosť, že k priet'ahom v konaní prispelo i odročenie nariadených pojednávaní v súvislosti s opatreniami na zabránenie šírenia nákazlivej choroby spôsobenej vírusom COVID-19.

III.2. Replika sťažovateľa:

12. Právny zástupca sťažovateľa sa podaním zo 7. júla 2021 vyjadril k stanovisku predsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprV/203/2021 z 1. júna 2021, v ktorom okrem iného opätovne poukázal na neefektívny postup okresného súdu v súvislosti so žiadosťami odporcu o odročenie jednotlivých nariadených pojednávaní a tiež zdôraznil, že porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote nemožno ospravedlniť vysokým počtom zostatkov v senáte zákonnej sudkyne.

13. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní „v rozhodnom časovom období po vrátení veci druhou inštanciou do času pridelenia veci na konanie novej zákonnej sudkyne tak, aby to bolo možné kvalifikovať ako rešpektovanie citovaných ustanovení Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Civilného mimosporového poriadku“.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania

a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

15. Predmetom napadnutého konania je zvýšenie vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu, ktoré počas konania dosiahlo plnoletosť, keďže však pokračuje v príprave na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, nie je schopné sa samo živiť. Pokiaľ ide o posudzovanie zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom k tejto problematike existuje v zásade ustálená judikatúra všeobecných súdov, a preto vec sťažovateľa nepovažuje z právneho hľadiska za zložitú. Z vyžiadaného spisového materiálu nevyplýva ani skutková zložitosť posudzovanej veci. Berúc do úvahy povahu prerokúvanej veci, ústavný súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom sa osobitne vyžaduje sústredený efektívny postup súdu tak, aby čo najskôr bola odstránená právna neistota účastníkov konania.

16. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prieťahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že z predloženého spisu okresného súdu nezistil žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by mohol dospieť k záveru, že sťažovateľ, ktorý bol pôvodne maloleté dieťa zastúpené zákonnou zástupkyňou (matkou) a ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu už dosiahol plnoletosť, v napadnutom konaní pred okresným súdom nežiaducim spôsobom ovplyvnil jeho dĺžku.

17. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

18. Z doterajšieho priebehu konania popísaného v bode 10 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že procesný postup okresného súdu nebol poznamenaný jeho dlhodobou nečinnosťou, ako skôr neefektívnou a nesústredenou činnosťou. Ústavný súd zistil výrazné časové rozostupy medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu, napríklad v súvislosti s predložením veci odvolaciemu súdu, keď k 8. augustu 2017 súd disponoval kompletnou dokumentáciou na vypracovanie predkladacej správy, napriek tomu však vec predložil odvolaciemu súdu až o 3 mesiace, teda 6. novembra 2017. Za neefektívny možno označiť i postup okresného súdu v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej, keď prvoinštančný rozsudok odvolací súd zrušil z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a zmätočnosti, čo nepochybne prispelo k prieťahom v konaní. Za neakceptovateľný a nesústredený postup považuje ústavný súd i spôsob, akým sa okresný súd vysporiadal s opakovanými návrhmi odporcu na odročenie nariadených termínov pojednávania, pričom nielenže nevyužil príslušné procesné

inštrumenty, ktoré mu zákon poskytuje, ale odklonil sa i od zásad civilného sporového a mimosporového konania.

19. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť prieťahy v konaní, ústavný súd so všeobecným odkazom na svoju ustálenú judikatúru neakceptoval. Vysoká zaťaženosť sudcov či jednotlivých súdnych oddelení nemôžu byť na ťarchu strany sporu (účastníkov) a nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci samej. Keďže právna vec sťažovateľa patrí svojou povahou medzi konania s osobitnou požiadavkou na efektívnosť a rýchlosť, ústavný súd neuznal námietku predsedu okresného súdu, že k prieťahom v konaní došlo aj v súvislosti s prijatím opatrení na zabránenie šírenia koronavírusu, pretože v obdobných konaniach (vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ale napríklad i pri rozhodovaní o väzobných veciach) mali všeobecné súdy za dodržania protiepidemických opatrení riadne konať.

20. Vychádzajúc z uvedeného a majúc na zreteli predmet konania, ktorým je zvýšenie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, ktoré nie je schopné sa samo živiť (teda ide o konanie so zvýšenou požiadavkou na efektívnosť a rýchlosť týchto konaní), ústavný súd dospel k záveru, že už samotná dĺžka napadnutého konania okresného súdu je neprimeraná a že neefektívnym, nedôsledným a nesústredeným postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 361/2015 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

21. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou vo veci konal.

23. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku rozhodnutia).

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

26. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

27. Sťažovateľ si v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur, ktoré odôvodňuje tým, že nečinnosťou okresného súdu po vrátení veci odvolacím súdom a jeho „*málo razantným prístupom k účastníkovi konania, ktorý svojim konaním v rozhodnom časovom období maril riadny priebeh konania, bolo zasiahnuté do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a bolo porušené jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv*“.

28. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. Vzhľadom na konštatované zbytočné prietahy, neefektívny a nesústreďený postup okresného súdu a neprimeranú dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy predmet konania, ktorým je zvýšenie vyživovacej povinnosti rodiča k pôvodne maloletému, toho času plnoletému dieťaťu, ktoré nie je schopné sa samo živiť, správanie sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 1 500 eur za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku rozhodnutia).

30. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

VI. Trovy konania

31. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním právnym zástupcom.

32. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2020, ktorá bola 1 087 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2021. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2021 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 181,17 eur. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 10,87 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 192,04 eur za jeden úkon uskutočnený v roku 2021, t. j. za dva úkony 384,08 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby – vyjadrenie k stanovisku okresného súdu zo 7. júla 2021, ústavný súd konštatuje, že neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré nie sú obsiahnuté v samotnej ústavnej sťažnosti, preto jej odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, uvedená suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnému sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 460,90 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

33. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu